

[Statsministeren]

handlingscentre, og endelig vil man styrke politiets muligheder for en mere effektiv indsats.

Inden jeg forlader de indenrigspolitiske problemer og det indenrigspolitiske område, vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om kommunerne og det kommunale selvstyre.

Det er min opfattelse, at kommunerne på en særdeles aktiv måde er blevet inddraget i gennemførelsen af udgiftspolitikken. Der har fra kommunernes side været vist meget stor forståelse og samarbejdsvilje. Det er uundgåeligt, at iværksættelsen af den offentlige udgiftspolitik lægger visse bånd på kommunernes handlefrihed. De beslutninger, der skal træffes inden for de snævre rammer, er akkurat lige så væsentlige for kommunen og for de enkelte borgere som de hidtidige beslutninger. Ja, man kan fristes til at sige, at beslutningerne omkring fordelingen af et snævrere budget bliver endnu vigtigere end disponeringen af et lidt mere rummeligt budget.

Udenrigspolitisk kan jeg sige, at regeringen lægger afgørende vægt på, at den nuværende anspændte situation ikke må føre til en optrapning af modsætningerne.

Det har været afgørende for regeringens holdning i de forsvarspolitiske drøftelser. Samtidig med at vi på internationalt og nordisk plan hele tiden søger at modvirke tendenser i retning af en genoptagelse af rustningskapløbet, kan vi ikke selv gå ind i en væsentlig forøgelse af vore forsvarsudgifter. Vi har vist vilje til en begrænset stigning i håb om, at vi derved kan opnå et bredere forlig omkring forsvaret.

Som bekendt nedsatte regeringen pr. 1. januar i år et sikkerheds- og nedrustningspolitisk udvalg, et udvalg, som har fået en alsidig repræsentation af politisk og faglig sagkundskab.

Udvalgets arbejde er af naturlige årsager først ved sin begyndelse. Udvalget vil gennem sine forskellige aktiviteter kunne yde et væsentligt bidrag til meningsdannelsen og oplysningen om de sikkerheds- og nedrustningspolitiske spørgsmål, som optager os alle. Jeg håber naturligvis, at alle kredse vil bidrage til at støtte udvalgets arbejde.

Det er ønsket om fortsat afspænding, der ligger bag vor holdning til TNF-problematikken. Vi hilser med tilfredshed, at der nu i NATO arbejdes med tidsfrister for optagelse

af forhandlinger mellem Øst og Vest. Vi ser meget gerne, at forhandlingerne kommer i gang så hurtigt som muligt.

Vi mener også, at den faktiske politik, de nordiske lande fører med hensyn til placering af atomvåben, må gives et videre sigte. Norden er i realiteten et atomvåbenfrit område. Kan man med udgangspunkt i den faktiske atomvåbenfrihed, som eksisterer i Norden, bidrage til en videre udbygning af atomvåbenfriheden i områder, der støder op til Norden, vil det åbne vejen til videre fremskridt til betryggelse af freden og stabiliteten i Europa og dermed vel også i hele verden.

Disse muligheder, som senest er blevet drøftet på et møde mellem de nordiske statsministre i sidste weekend, bør og vil der blive arbejdet videre med.

Vi mener i det hele taget, at forhandlingerne mellem supermagter og blokke er noget aldeles afgørende. Vi mener også, at en styrkelse af demokratiet både herhjemme og overalt i verden er en overordnet opgave, den eneste vej fremad. Vi har med tilfredshed konstateret, at de reaktionære kupforsøg i Spanien ikke er lykkedes, men i Tyrkiet har udviklingen ikke bragt landet frem til demokrati igen.

Militær magtanvendelse kan ikke accepteres som et svar på folkenes krav om frihed og en retfærdig fordeling af verdens goder.

Det er stadig væk regeringens opfattelse, at Sovjetunionen bør trække sig ud af Afghanistan. Vi må advare imod væbnet intervention i El Salvador. Namibia må komme til eksistens i frihed og selvstændighed. Der må findes en løsning i Sydafrika, der gør en ende på den hvide races systematiske undertrykkelse af flertallet. Verdenssamfundet kan ikke affinde sig med det ene folks eller den ene gruppes undertrykkelse af andre. Der går ingen vej gennem undertrykkelse til fred, stabilitet og sikkerhed, hverken regionalt eller globalt.

Det må stå klart, at vi fra dansk side støtter de undertrykte, hvor det er muligt, at vi prøver at virke for, at de voldelige løsningsforsøg trænges tilbage.

Vi lægger derfor også afgørende vægt på forholdet til den tredje verden. Det har både menneskelige og sikkerhedspolitiske aspekter.

Danmark hører som bekendt til blandt de vestlige lande, der yder mest i bistand til u-landene. Vi har opfyldt De Forenede Natio-